

HVAD MOTIVERER UNGE TIL AT GÅ IND I MENIGHEDSARBEJDE?

AF JENS MUNK, STUDENTERPRÆST I ÅRHUS

Som studenterpræst for studerende i Århus går meget af min tid til samtaler med unge studerende, ofte har jeg 10-15 samtaler om ugen. Noget af det, der slår mig, er, hvor vigtigt, opbyggeligt og livsgivende, det kan være at deltage i et autentisk fællesskab. Et sådant fællesskab er Studentermenigheden, som jeg som studenterpræst har et tæt og godt samarbejde med.

STUDENTERMENIGHEDENS MANGE AKTIVITETER Studentermenigheden arrangerer retræter, pilgrimsture, studieture til Skotland, Letland og mange andre steder. Vi har meditationsgrupper, sokratiske dialoggrupper, trosgrupper og arrangerer også musikaftner, samt højskoleaftner. Vi arrangerer aftengudstjenester i form af Thomasmesser og Taize-inspirerede gudstjenester. Ofte har vores gudstjenester et særligt tema. f.eks. et tema om befrielse og frihed eller om moderne bluesmusikere som Van Morrison.

Hver dag har vi en andagt i vores stillerum i Studenternes Hus, og de studerende står for det.

Der er også en stor del af vores aktiviteter, der handler om diakoni, bl.a. arbejde, hvis overskud går til projekter i Afrika.

Alle disse aktiviteter og det store engagement, der er omkring Studentermenigheden, kan kun lykkes, fordi der er et korps af frivillige.

"ET STED, HVOR DER ER PLADS TIL AT VÆRE DEM, VI ER"

Men hvordan oplever en af de frivillige arbejdet og engagementet i Studentermenigheden i Århus? Hvad er det, der motiverer? Hvorfor bruge en del af sin fritid, ulønnet, på at arbejde der?

Jeg har talt med Anne, som har været med i arbejdet i Studentermenigheden i omkring 1¹/₁ år. Anne har en bachelor i nordisk filologi, og hun læser i dag teologi.

Jeg spurgte hende, hvad der fik hende ind i arbejdet. Anne fortæller med stor ro, og som om hun er meget afklaret: "På det tidspunkt var jeg involveret i natkirkearbejdet i Århus, og der mødte jeg nogle fra Studentermenigheden, som også var med til at arrangere natkirken. Der er et værdifuldt fællesskab i Studentermenigheden. Det er vigtigt, for der er pres på som studerende i dag. Mange kan ende i ensomhed, og derfor er det godt at involvere sig i sådan et arbejde.

Jeg kommer ikke selv fra et kirkemiljø, og derfor har det også været vigtigt for mig, som er teologistuderende, at gøre troen mere personlig og afklaret ved at gå ind i det fællesskab, der er i en menighed.

Og måske lige så vigtigt: i Studentermenigheden er der mulighed for at prøve at stå for andagter og arrangere natkirke og mange andre ting. Netop det selv at få ansvaret og stå med ledelsen af de aktiviteter har været med til at give mig en oplevelse af, at jeg sætter mig selv i spil, at jeg er i en udviklings- og afklaringsproces. Både i forhold til det med at have ledelse for noget, men også i forhold til at være mere tilstede i min tro, at gøre den kropslig.

Og så er det sundt at få feedback på, hvordan det, vi laver, fungerer. Hvordan oplever andre det? Det giver os muligheden for at tænke over, hvad det vil sige at være menighed, og hvordan vi når andre.

Det er nogle andre sider, jeg bruger her, end dem jeg bruger i forbindelse med mit studium. Og derfor er det et rigtig godt supplement til det meget fagligt orienterede universitetsstudium.

Selv er jeg meget optaget af den spirituelle side af kristendommen. Og her har jeg mulighed for at gå ind

i det og være med til at prøve at få det til at fylde i Studentermenigheden. Det betyder, at jeg også selv får en dybde i min spiritualitet."

Hvis du skulle pege på noget, der kunne fungere bedre, hvad skulle det så være?

"Der er mange forskellige teologiske holdninger og mennesket yper her, og der kan det være svært, men også en nødvendig proces at finde et mødested, hvor vi alle kan være med, selvom vi ikke nødvendigvis altid er 100 % enige. Men det er egentlig med til at styrke sansen for at få et samarbejde til at fungere. Og vi er gode til at bakke hinanden op.

Jeg oplever det som et sted, hvor der er plads til at være dem, vi er. F.eks. tog vi på en rådsweekend spørgsmålet op om, hvem er vi dybest set, hvad skal vi, hvad er vores funktion? Det var en givende proces at være med i."

Anne slutter, som hun begyndte, med et smil. "Den største oplevelse, jeg har haft, var, da vi var to, der fik mulighed for at deltage i klimatopmødet. Her mødte vi først den anglikanske biskop Desmond Tutu på Rådhuspladsen og deltog dernæst i den økumeniske gudstjeneste i Domkirken, hvor også Tutu samt andre store personligheder fra flere steder i verden var samlet. Det var en helt særlig oplevelse. Det var meget inspirerende og en oplevelse, der gjorde det tydeligt for mig, at folkekirken også er forpligtet på et diakonalt arbejde og på at blande sig i politik, og i hvordan verden ser ud i dag."

"JEG HAR LÆRT EN MASSE"

Birgitte har været med i Studentermenigheden i 2 år. Hun har en del af perioden siddet som formand. Hun er netop blevet færdig med sit teologistudium. Birgitte er en ung pige med et stærkt og varmt blik.

På spørgsmålet om, hvad der har fået hende med til at arbejde i studentermenigheden, svarer hun:

"Det er fantastisk at være et sted, hvor jeg prøver mig selv af, at være med i kreative processer og selv sætte sit præg på, hvordan studentermenigheden skal se ud. F.eks. arrangerede jeg en spændende tur til Sverige, hvor vi var inde at se Kumla, et kloster, der ligger midt

i et fængsel. Og vi mødte studenterpræsterne i Uppsala. Det var en tur, der virkelig lykkedes, og det var meget givende at mærke og se, hvor meget de, der var med på turen, fik ud af det."

Birgitte har været en meget markant profil i Studentermenigheden. Hun har stået for meditationsgrupper og retræter og haft samarbejde med en række andre kristne organisationer.

Jeg spørger hende, hvilke brugbare kompetencer hun har fået med sig videre:

"Jeg har lært en masse om, hvordan man motiverer folk, jeg er blevet god til at komme med en dagsorden og være mødeleder. Så har jeg lært at have det fint med at stille mig op foran folk, holde taler, andagter o. lign. En vigtig kompetence er at kunne håndtere og løse konflikter og uenigheder på en fremadrettet og konstruktiv måde."

Jeg spørger hende: Hvad skal der til, før du gider at involvere dig i en kristen menighed?

Studentermenigheden arrangerer bl.a. retræter, pilgrimsture, studieture til Skotland, Letland og mange andre steder, og de har meditationsgrupper, sokratiske dialoggrupper, trosgrupper og arrangerer også musikaftner, samt højskoleaftner og forskellige slags gudstjenester.

"Det er følelsen af at arbejde sammen med andre om et fælles mål, møde nogle seje mennesker og det at mærke, jeg gør en forskel for andre. Og så er det vigtigt, at der er nogen, som ser og hører mig, at jeg føler mig mødt og anerkendt."

Hvis du skulle pege på noget, der kunne gøres bedre i en organisation som Studentermenigheden, hvad skulle det være?

"Nogle gange virker organisationen lidt tung. Der kan være nogle faste rammer, som kan være svære at bryde. Det er vigtigt, hvis man vil tiltrække frivillige, at de så har følelsen af hurtigt at kunne få et ansvar og påvirke tingene; der kunne Studentermenigheden godt blive endnu bedre.

Og så er det vigtigt, at en organisation ikke bliver forkælet og dermed doven. I folkekirken får menighederne penge, og det gør, at et apparat kan køre nærmest af sig selv. Men det må ikke bevirke, at vi falder i søvn og bare satser på det, der allerede er der. Vi må hele tiden udvikle og prøve ting af, så vi får fat i unge mennesker.

Men alt i alt har det betydet fantastisk meget for mig at være med i Studentermenigheden. Det har været et uhyre vigtigt element i min dannelse til teolog. Jeg vil næsten sige, at det har været vigtigere end studiet, mere udviklende, fordi det har givet mig nogle kompetencer, jeg oveni den faglige viden fra studiet kan bruge, når jeg kommer ud i job."